

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 5 listopada 1980 r.

Nr 24

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

89	— z dnia 30 września 1980 r. w sprawie ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem	253
90	— z dnia 30 września 1980 r. w sprawie ochrony środowiska przed hałasem i wibracjami	257
91	— z dnia 30 września 1980 r. w sprawie ochrony środowiska przed odpadami i innymi zanieczyszczeniami oraz utrzymania czystości i porządku w miastach i wsiach	259
92	— z dnia 30 września 1980 r. w sprawie zasad tworzenia i zagospodarowania stref ochronnych.	261
93	— z dnia 30 września 1980 r. w sprawie opłat za gospodarce korzystanie ze środowiska i wprowadzanie w nim zmian	262
94	— z dnia 30 września 1980 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania Funduszu Ochrony Środowiska oraz organów właściwych do gospodarowania tym funduszem	266
95	— z dnia 30 września 1980 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wykonywania przez Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska koordynacji działalności w dziedzinie ochrony środowiska	267
96	— z dnia 30 września 1980 r. w sprawie Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska oraz wykonywania kontroli w zakresie ochrony środowiska	268
97	— z dnia 30 września 1980 r. w sprawie organizacji, szczegółowych zasad i zakresu działania Państwowej Rady Ochrony Środowiska	270
98	— z dnia 30 września 1980 r. w sprawie zasad współdziałania w zakresie ochrony środowiska terenowych organów administracji państwowej z innymi organami i jednostkami organizacyjnymi	271
99	— z dnia 30 września 1980 r. w sprawie wysokości, zasad i trybu wymierzania i ściągania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska	272
100	— z dnia 15 października 1980 r. w sprawie szczegółowych zasad ochrony lasów przed szkodliwym oddziaływaniem gazów i pyłów	275

89

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1980 r.

w sprawie ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem.

Na podstawie art. 29 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dopuszczalne stężenie substancji zanieczyszczających powietrze atmosferyczne ustala się odrębnie dla obszarów specjalnie chronionych oraz odrębnie dla obszarów chronionych.

2. Obszary specjalnie chronione obejmują tereny uzdrowisk, ochrony uzdrowiskowej, parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych i lasów ochronnych.

3. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego za zgodą Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, wyrażoną po porozumieniu z Ministrem Kultury i Sztuki, mogą zaliczyć do obszarów specjalnie chronionych tereny zespołów obiektów zabytkowych.

4. Obszary chronione obejmują pozostałe tereny kraju, z wyjątkiem terenów zajętych przez jednostki organizacyjne prowadzące działalność gospodarczą, powodującą zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego.

§ 2. 1. Wielkość dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających powietrze atmosferyczne dla obszarów chronionych i specjalnie chronionych oraz zasady określania dopuszczalnych stężeń tych substancji w powietrzu atmosferycznym pochodzących ze spalania paliw określają załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia.

2. Najwyższe dopuszczalne masy opadającego pyłu na powierzchnię terenu wynoszą 250 t na 1 km² w ciągu roku dla obszarów chronionych oraz 40 t na 1 km² w ciągu roku i 6,5 t na 1 km² w ciągu miesiąca dla obszarów specjalnie chronionych.

3. Do czasu ustalenia dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających powietrze atmosferyczne, innych niż wymienione w załączniku nr 1 do rozporządzenia, dopuszczalne stężenie substancji dla danego terenu może określić w drodze zarządzenia Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 3. Decyzję określającą rodzaje i ilości substancji zanieczyszczających powietrze atmosferyczne dopuszczalnych do wprowadzenia do powietrza w ciągu 1 godziny,

zwaną dalej „decyzją o dopuszczalnej emisji”, terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego wydaje na czas oznaczony na podstawie przedstawionej przez jednostkę organizacyjną dokumentacji zawierającej w szczególności:

- 1) opis stosowanej technologii,
- 2) charakterystykę poszczególnych emitorów (wysokość i rodzaj emitorów, średnice wylotów),
- 3) określenie czasu pracy jednostki organizacyjnej w ciągu roku (miesiąca, doby) oddzielnie dla każdego emitora,
- 4) określenie rodzajów i ilości zanieczyszczeń pyłowych i gazowych w tonach w ciągu roku i w kg w ciągu godziny, wprowadzanych do powietrza atmosferycznego z poszczególnych źródeł emisji,
- 5) określenie czasu występowania i zasięgu maksymalnych stężeń emitowanych substancji oraz ich wielkości,
- 6) określenie rodzaju urządzeń oczyszczających i skuteczności ich działania,
- 7) określenie warunków wprowadzania zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego (temperaturę spalin na wylocie emitora, prędkość gazów odlotowych),
- 8) istniejący oraz przewidywany w związku z działalnością jednostki organizacyjnej stan zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego,
- 9) warunki rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym,
- 10) plany dotyczące działań zmierzających do zmniejszenia zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, powodowanych działalnością jednostki organizacyjnej.

§ 4. Dopuszczalna wielkość zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza atmosferycznego, określona w decyzji o dopuszczalnej emisji, nie może powodować przekroczenia stężeń substancji na obszarach chronionych i specjalnie chronionych, o których mowa w § 1.

§ 5. 1. W decyzjach o dopuszczalnej emisji dla źródeł istniejących w dniu wejścia w życie rozporządzenia mogą być stosowane odstępstwa od wymagań określonych w § 4, ustalone na czas oznaczony, w razie stwierdzenia przez właściwy organ (§ 3):

- 1) niemożliwości zainstalowania odpowiednich urządzeń chroniących powietrze atmosferyczne przed zanieczyszczeniem, wynikającej z braku odpowiednich rozwiązań technicznych,
- 2) nadmiernego skupienia na danym obszarze źródeł emisji, które mimo stosowania odpowiednich urządzeń powodują przekraczanie dopuszczalnych stężeń substancji w powietrzu.

2. Stosowanie odstępstw, o których mowa w ust. 1, jest możliwe tylko wówczas, gdy nie zagraża to bezpieczeństwu życia i zdrowiu ludzi.

§ 6. 1. Decyzja o dopuszczalnej emisji określa rodzaj i ilość substancji dopuszczalnych do wprowadzenia do powietrza atmosferycznego przez jednostkę organizacyjną, łącznie i osobno dla każdego źródła emisji, oraz warunki ich wprowadzania.

2. Jeżeli zanieczyszczenia wytwarzane przez jedno źródło emisji są odprowadzane za pośrednictwem dwu lub więcej emitorów, decyzja, o której mowa w ust. 1, określa dopuszczalną emisję także dla każdego emitora osobno.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, mogą być nałożone na jednostkę organizacyjną obowiązki wynikające z potrzeby ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem. Obowiązki te mogą dotyczyć w szczególności działań lub czynności, które powinny być niezwłocznie podjęte lub zaniechane w razie powstania nadzwyczajnego zagrożenia środowiska lub wydania zarządzenia, o którym mowa w art. 32 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6).

4. Obowiązki, o których mowa w ust. 3, mogą być nałożone w drodze odrębnej decyzji także po ustaleniu dopuszczalnej emisji.

§ 7. 1. Jednostki organizacyjne wprowadzające do powietrza atmosferycznego w ciągu godziny powyżej 100 kg dwutlenku siarki (SO₂) albo powyżej 100 kg pyłów są obowiązane przeprowadzić dwukrotnie w ciągu roku, w terminach ustalonych przez terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, pomiary ilości i rodzaju substancji w powietrzu.

2. Jednostki organizacyjne, wprowadzające przez jeden emitor do powietrza atmosferycznego w ciągu godziny powyżej 1200 kg dwutlenku siarki (SO₂) lub 800 kg pyłów, prowadzą w sposób ciągły pomiary ilości i rodzaju substancji zanieczyszczających powietrze.

3. Jednostki organizacyjne wymienione w ust. 1 i 2 są obowiązane przynajmniej raz na dwa lata dokonać oceny skuteczności posiadanych urządzeń ochronnych.

§ 8. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może:

- 1) udzielać jednostkom organizacyjnym określonym w § 7 okresowych zwolnień od obowiązku prowadzenia pomiarów w całości lub w części, na czas nie dłuższy niż 1 rok,
- 2) zobowiązać jednostki organizacyjne inne niż określone w § 7 do przeprowadzania pomiarów,
- 3) zobowiązać jednostkę organizacyjną wprowadzającą zanieczyszczenia do powietrza atmosferycznego do wykonania w wyznaczonym terminie jednorazowego pomiaru lub serii pomiarów albo do prowadzenia pomiarów ciągłych,
- 4) zobowiązać jednostkę organizacyjną do przeprowadzenia w razie potrzeby pomiarów stężeń substancji zanieczyszczających powietrze atmosferyczne na terenie objętym zasięgiem występowania zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza przez tę jednostkę.

§ 9. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego w odniesieniu do pomiarów prowadzonych przez jednostki organizacyjne:

- 1) określa rodzaje substancji podlegających pomiarom oraz szczegółowe warunki ich prowadzenia,
- 2) kontroluje prawidłowość wykonywania pomiarów oraz w miarę potrzeby wykonuje pomiary kontrolne we własnym zakresie.

§ 10. 1. Jednostki organizacyjne obowiązane do przeprowadzania pomiarów zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza atmosferycznego prowadzą rejestr tych zanieczyszczeń, do którego wpisuje się wyniki pomiarów oraz inne dane związane z wprowadzaniem zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego. Wzór rejestru określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, przekazują wyniki pomiarów w terminie 1 miesiąca od daty ich wykonania terenowemu organowi administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 11. 1. Pomiary stężeń substancji zanieczyszczających powietrze atmosferyczne prowadzą:

- 1) terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,
- 2) organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie niezbędnym ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzkiego,
- 3) Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska w zakresie niezbędnym do realizacji jej zadań.

2. Liczbę i usytuowanie punktów pomiarowych na obszarach chronionych i specjalnie chronionych oraz za-

kres pomiarów stężeń substancji w powietrzu atmosferycznym ustalają terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego w porozumieniu z państwowymi wojewódzkimi inspektorami sanitarnymi.

§ 12. Szczegółowe warunki i metody prowadzenia pomiarów oraz metody oznaczania substancji zanieczyszczających powietrze atmosferyczne określa Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 13. Przepisy dotyczące jednostek organizacyjnych stosuje się odpowiednio do osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 września 1980 r. (poz. 89).

Załącznik nr 1.

DOPUSZCZALNE STĘŻENIA ZANIECZYSZCZEŃ W POWIETRZU ATMOSFERYCZNYM

Lp.	Nazwa substancji	Dopuszczalne stężenie zanieczyszczeń w mg/m ³					
		Obszary chronione			Obszary specjalnie chronione		
		w ciągu 30 minut	średnio-dobowe	średnio-roczne	w ciągu 30 minut	średnio-dobowe	średnio-roczne
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Acetylen	0,5	—	—	0,1	—	—
2	Akroleina	0,02	0,01	0,0025	0,01	0,004	0,0008
3	Akrylały (butylowy, dwuetyloheksylowy, etylowy, metylowy)	0,01	—	—	0,005	—	—
4	Akrylonitryl	0,06	0,02	0,0032	0,02	0,01	0,0025
5	Aldęhyd octowy	0,02	0,01	0,0025	0,01	0,005	0,0013
6	Alkohol metylowy	1,0	0,5	0,13	0,2	0,1	0,025
7	Amoniak	0,4	0,2	0,051	0,1	0,05	0,013
8	Anilina	0,05	0,03	0,010	0,02	0,01	0,0023
9	Azotany (związki jako NO ₂)	0,2	0,1	0,025	0,05	0,03	0,01
10	Arsen (związki jako As)	0,01	0,003	0,0004	0,005	0,002	0,0004
11	Benzen	1,0	0,3	0,043	0,2	0,1	0,025
12	Benzo(a)piren (ng/m ³)	—	50	—	—	30	—
13	Benzyna	3,0	2,0	0,82	2,5	0,75	0,11
14	Chlor	0,1	0,03	0,0043	0,03	0,01	0,0016
15	Chlorek etylenu	0,2	0,1	0,025	0,05	0,02	0,0038
16	Chlorek metylenu	0,2	0,1	0,025	0,05	0,02	0,0038
17	Chlorek winylu	0,01	0,005	0,0013	0,01	0,003	0,0004
18	Chlorobenzen	0,1	—	—	0,05	—	—
19	Chloronaftalen	0,05	0,01	0,0012	0,01	0,005	0,0013
20	Chlorowodór	0,2	0,1	0,025	0,05	0,02	0,0038
21	Chrom — związki Cr ⁶⁺ (jako Cr)	0,005	0,002	0,0004	0,0015	0,0005	0,00008
22	Cyjanowodór i cyjanki (związki jako HCN)	0,02	0,01	0,0025	0,01	0,005	0,0013
23	Cykloheksan	0,15	—	—	0,01	—	—
24	Czteroeutelek ołowiu	—	0,0005	—	—	0,0005	—
25	Dwusiarczek węgla	0,05	0,02	0,0038	0,015	0,0045	0,0006
26	Dwutlenek siarki: do roku 1990	0,9	0,35	0,064	0,25	0,075	0,011
	od roku 1991	0,6	0,2	0,032	0,25	0,075	0,011
27	Fenol	0,02	0,01	0,0025	0,01	0,003	0,0004
28	Fluor (związki rozpuszczalne w wodzie jako F)	0,03	0,01	0,0016	0,01	0,003	0,0004
29	Formaldehyd	0,05	0,02	0,0038	0,02	0,01	0,0025
30	Ftalany	0,1	0,05	0,013	0,03	0,01	0,0016
31	Glikol	0,03	0,01	0,0016	0,01	0,003	0,0004
32	Kadm (związki jako Cd)	0,005	0,001	0,0001	0,0015	0,0005	0,00008

1	2	3	4	5	6	7	8
33	Krezol	0,03	0,01	0,0016	0,01	0,005	0,0013
34	Ksylen	0,3	0,1	0,016	0,04	0,01	0,0013
35	Kwas siarkowy	0,3	0,1	0,016	0,15	0,05	0,0079
36	Miedź (związki jako Cu)	0,02	0,005	0,0006	0,006	0,002	0,0003
37	Nitrobenzen	0,05	0,03	0,010	0,02	0,01	0,0025
38	Octan winylu	0,1	—	—	0,05	—	—
39	Oleje mineralne	0,1	—	—	0,03	—	—
40	Olów (związki jako Pb)	—	0,001	0,0002	—	0,0005	0,0001
41	Ozon	0,07	0,03	0,0062	0,03	0,02	0,0082
42	Pyl zawieszony — ogółem	0,5	0,15	0,022	0,15	0,06	0,011
43	Pyl krzemowy (powyżej 30% SiO ₂)	0,3	0,05	0,0061	0,04	0,02	0,0038
44	Rtęć (związki jako Hg)	—	0,0003	0,00004	—	0,0001	0,00002
45	Sadza	0,15	0,05	0,0079	0,05	0,02	0,0038
46	Siarkowódor	0,06	0,02	0,0032	0,008	0,003	0,0005
47	Styren	0,02	—	—	0,01	—	—
48	Tlenek etylenu	0,1	0,03	0,0043	0,03	0,01	0,0016
49	Tlenek węgla	5,0	1,0	0,12	3,0	0,5	0,061
50	Tlenki azotu (w przeliczeniu na N ₂ O ₅): do roku 1985 od roku 1986	0,6 0,5	0,2 0,15	0,032 0,022	0,15 0,15	0,05 0,05	0,0079 0,0079
51	Toluen	0,3	0,2	0,082	0,1	0,05	0,013
52	Trójchloroetylen	0,6	0,3	0,076	0,05	0,01	0,0012
53	Węglowodory alifatyczne	8,0	2,0	0,82	1,0	0,5	0,13
54	Węglowodory aromatyczne	1,0	0,3	0,043	0,3	0,1	0,016

Dopuszczalne stężenia substancji zanieczyszczających uważa się za dotrzymane, jeżeli ich wartości podane w tabeli w rubrykach 3, 4, 6 i 7 są przekroczone co najwyżej w ciągu 0,2% czasu w roku dla stężeń 30-minutowych i w ciągu 2% czasu w roku dla stężeń średniodobowych.

Równocześnie w okresach, o których mowa wyżej, stężenia substancji w powietrzu atmosferycznym nie mogą przekroczyć więcej niż dwukrotnie wartości popanych w rubrykach 3, 4, 6 i 7 tabeli.

Załącznik nr 2.

ZASADY OKREŚLANIA DOPUSZCZALNYCH STĘŻEŃ SUBSTANCJI W POWIETRZU ATMOSFERYCZNYM POCHODZĄCYCH ZE SPALANIA PALIW

Lp.	Nazwa substancji
1	2
1	Dwutlenek siarki
2	Pyl zawieszony — ogółem
3	Tlenki azotu w przeliczeniu na N ₂ O ₅
4	Tlenek węgla

Jeżeli w powietrzu atmosferycznym występują jednocześnie dwie lub więcej substancji ujętych powyższym wykazem w ilościach przewyższających 1/5 dopuszczalnych

stężeń każdej substancji z osobna, dopuszczalne stężenia sumaryczne należy przyjmować, posługując się następującym wzorem:

$$\frac{a}{a_1} + \frac{b}{b_1} + \dots + \frac{n}{n_1} \leq 1,5$$

przy czym:

a, b, n = stężenia poszczególnych substancji określone na podstawie pomiarów lub w inny sposób,

a₁, b₁, n₁ = odpowiadające tym substancjom dopuszczalne stężenia w powietrzu atmosferycznym.

Załącznik nr 3.

WZÓR REJESTRU ZANIECZYSZCZEŃ

Nazwa zakładu

Nazwa wydziału (oddziału)

Roż:

Miesiąc

a) Nazwa i nr emitora

b) Wysokość emitora (m)

c) Średnica emitora (m)

d) Temperatura gazów odlotowych (°C)

e) Prędkość wylotowa gazów (m/s)

f) Urządzenia oczyszczające (szt.)

g) Rodzaj i typ zainstalowanych urządzeń oczyszczających

h) Skuteczność działania urządzeń oczyszczających (%)

